

met de oudste, waren er dus nog minderjarige kinderen. Bij benadering komt men tot de stelling dat Margaretha weinig ouder dan zestien kan zijn geweest toen zij Riemenschneider huwde.

Dit zijn de jaren van zijn grootste arbeidskracht en van zijn schoonste werken. Geluk, roem als kunstenaar en burgerlijke eerbewijzen, — al wat een man van fijn gevoel en eerezucht maar verlangen kan, had hij. Tot uit Wurtemberg kwamen de opdrachten voor altaren en beelden; inmiddels nam hij ook de benoeming aan tot bouwmeester, een der vele eereposten, die hij in de volgende jaren bekleeden zou. Er was een jaargeld aan verbonden van twaalf gulden, in dien tijd geen slechte betaling. Drie jaar later koos men hem tot Fischermeister, weer later tot Kapellenpfeleger *), Steuermeister, Schossmeister †), Spitalpfeleger, alle bewijzen voor het groote aanzien dat hij genoot. Als bouwmeester had hij eenig onaangenaam geharrewaroverhoutverkoop, wat voor hem vooral, wiens werkplaats zooveel hout verslond, niet aangenaam kan

zijn geweest. Men voorkwam dit later, door hem eenvoudig tot een hooger eereambt te beroepen. Driemaal (in 1509, 1514 en 1518) werd hij gekozen in den „oberen Rat”. Dit

college bestond uit drie personen en vormde met de twee burgemeesters het dagelijksch stadsbestuur. Hij werd dus wethouder.

In 1520 viel hem ten slotte de grootste onderscheiding ten deel. Met een zekeren Jörg Mering werd hij tot burgemeester van Würzburg gekozen. Hij had geluk gevonden in zijn tweede huwelijk, bevrediging in zijn kunst en eer als notabel burger, het hoogst bereikbare was bereikt.

Hier zou ik willen eindigen met mijn verhaal, want Riemenschneider, de fijngevoelige, is mij lief en al was zijn val ook louter het gevolg der tijds-omstandigheden en eer tot zijn roem dan tot zijn schande, het relaas van zijn lijden doet pijn.

De Boerenkrijg brak uit.

Würzburg, al jaren lang het prinsbisschoppelijk bewind

moede *), helde over naar afvalligheid. Het volk stond op, geleid door den Rothenburger

FIG. II. MADONNA IN HET STÄDELSCHE KUNSTINSTITUT TE FRANKFORT A/M.

*) Over de Mariakapel te Würzburg, die aan de stad behoorde.

†) Ontvanger van accijnzen.

*) Reeds in 1397 had Würzburg met negen andere gemeenebesten een Stedenbond gesloten als tegenwicht voor 't prinsbisschoppelijk gezag.